

EDITORIAL

La difícil i anhelada unio

Des d'alguns sectors del valencianisme, també des del polític, es demana insistentment **unio**, unio entre les diferents faccions que el componen.

Resulta un tant difícil abordar este proposit quan han segut tantes les **desllealtats** i tants els **obstacles** que han anat posant-se en el camí i en el treball de diverses associacions, i inclús en les d'alguna formació política; en uns casos **despreçant** a persones i actuacions que respongueren en uns moments de conflicte com saberen i pogueren; en uns altres, en el cas dels polítics, **traïcionant** projectes, programes i inclús electorats.

Un intent de buscar eixos punts d'unio, de definir i consensuar eixes premises que havien d'aglutinar al món que es proclama valencianista, fon la **Convenció Valencianista Valencianisme 2012**, un treball que se va fer en rigor i en l'intenció de constituir un punt d'encontre en el que totes les sensibilitats es trobaren representades.

Llamentablement, els **personalismes** i el **afany de protagonisme** d'aquells que anteponen el seu ego al benefici de la col·lectivitat mermaren moltes possibilitats de que aquella ocasió tinguera una major transcendència i poguera establir definitivament ponts entre tots els qui buscaven aconseguir els mateixos fins, encara que caminaren per vies incomprendiblement massa diferents.

Aixina, a pesar de l'esforç fet per a convocar al major nombre de participants possibles, a molts valencianistes no els arribà la notícia per la falta de bona voluntat d'alguns, per no col·laborar en fer una cosa tan simple com difondre la convocatori. Uns altres optaren per ignorar-la, be perquè no volien jutjar-se en segons quí, be perquè allí no podrien ser protagonistes, be perquè per ad alguns l'unio només es bona si s'organiza al seu entorn.

No obstant, el resultat d'aquell esforç fon clarament positiu. Per un costat supongue una **revitalisació** del valencianisme al brindar generosament la possibilitat de participar a qui volguera, i per un altre incentivà un procés d'actualisació i de definicions conceptuals que nos han de fer afrontar el futur en noves aspiracions, deixant tancades algunes diferències. **Consens per al futur**, el document marc aprovat en la Convenció, es el resultat d'eixa voluntat integradora i constituïx una referència ineludible per a construir el valencianisme del segle XXI.

Ara les circumstàncies son diferents, però no manco crítiques. Si la Convenció se celebrà en un moment de total desconcert i **desmoralisació** en el que pareixia que el valen-

cianisme estava en coma, ara -i sense dubte la Convenció es en bona mida responsable- estem en un moment d'agitació, de **reviscolament**, en el que associacions i partits estan actius com fea molt que no ho estaven. No obstant, des del punt de vista polític, la situació es **complicada**: ben pronte haurem de participar, en la mida que esta democràcia nos deixa, en unes eleccions, el resultat de les quals marcaran el devindre dels valencians probablement no només per als quatre anys venidors, segurament per a molt més.

En l'època en que es debatien les autonomies nos enfascaren en una "**guerra fratricida**" de la que eixirem en un estatut de segona i sense la possibilitat de participar plebiscitariamente ni en la seua aprovació ni en posteriors modificacions. Durant mes de trenta anys d'autonomia, que no d'autogovern, hem segut "el restant de l'Estat espanyol". Cada projecte d'infraestructures, de desenvolupament econòmic, social o cultural s'ha retorçut i s'ha retardat fins lo impossible per tal de mantindre'ns en **inferioritat**, i tot en l'aquiescència dels polítics de tot signe que nos han representat en les institucions espanyoles i al front de la Generalitat.

Hui **som mes pobres** que en 1982, la nostra renda per capita es de les mes baixes de l'Estat, patim infraestructures que en molts casos s'han quedat obsoletes ans de finalitzar-les, mentres que unes altres seguïxen instal·lades en la provisionalitat; seguïm tant o mes desvertebrats que en aquells anys primers de l'autonomia; els sectors productius primari i secundari estan en retroces en favor d'un impost sector terciari, en lo que això comporta de falta de competitivitat i de diversitat en les fonts generadores de riquesa... i, a tot açò, que no ho es tot, s'ha d'afegir pèrdua de pluralitat, falta de transparència en la gestió pública, múltiples casos de corrupció, desaparició de mitjans de comunicació públics... Per la seua part, el valencianisme no ha segut capaç d'oferir un projecte de **revitalisació** ad esta societat perquè es pert entre banalitats i enfrontaments estèrils; això quan no ha viçut o viu seqüestrat per les almoines que rep d'eixa classe política acomplexada que nos ve governant des de fa dècades.

A lo millor algunes de les veus que ara reclamen unio es mouen en la rao i tenen sentit, i algunes forces polítiques, menudes si es vol, però actives i en capacitat de treball ja demostrada, haurien de posar-se a treballar per uns mínims que les feren sumar esforços i reclamar dels mes diversos sectors d'esta societat la participació en un projecte comú: **Valencia**.

PUBLICACIÓ EN
LLENGUA
VALENCIANA

LA CITA

En les coses necessaries,
l'unitat; en les dubtoses, la
llibertat; i en totes, la caritat.

Sant Agustí

SUMARI

- 1
• EDITORIAL: **LA DIFÍCIL I ANHELADA UNIO**
- 2
• LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- BIOGRAFIA: **MANUEL BENEDITO**
- 3
• FRUITES, VERDURES I HORTALICES (LXXXII): **PARLEM DE LES OLIVES (II)**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **PULCHRA MAGISTRI (I). CULLA**
- RESENYA BIBLIOGRÀFICA: **XXX ANIVERSARI DE LES NORMES D'EL PUIG**
- 4
• PASSATEMPS
- RONDALLA: **EL CAVALL AMAESTRAT**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva, l'encarregat de la redacció final de cada article t'llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, però no de divisió, entre nosatres.

AVIS

Els recordem que juguem al número de loteria

70450

per al sorteig del proper
8 de febrer de 2014.

Encara queden uns dies per a demanar participacions (3 €) cridant al número de telèfon de la capçalera d'esta pàgina. I no oblidem fer fotocopies d'este exemplar per a repartir entre amics i coneguts per a celebrar que han baixat el IVA a falles, fogueres i gayates. (Nosatres, com poden comprovar, ya hem adaptat el preu).

ACTIVITATS CULTURALS FEBRER DE 2014

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

Cardona Vives
C/ Enmig, 23-9º-27ª. 12001 Castello
Tel. i Fax: 964 20 04 68
www.cardonavives.com

10 Feb (dilluns) 19:30h. Seu de l'Aellva.

TERTULIA-TALLER DE PROSA

Llegiran Josep Cubells i Ampar Cabrerà.

+Info: **Aellva**

20 Feb (dijous) 19:30 h. Salo d'Actes de la Fundacio Cajamar Castello-Centre Social San Isidro. C/ Enmig, 49. Castello.

CONFERENCIA: Òscar Rueda: "Historia de la Senyera valenciana com a símbol de llibertat"

+Info: **Cardona Vives**

21 Feb (divendres) 18:30 h. Seu de Lo Rat Penat.

MOSTRETA DE CANT

Organisa: Associació d'Estudis del Cant Valencià.

24 Feb (dilluns) 19:30h. Casal Falla Molinell-Alboraya. Carrer Jaca, 7. Valencia C.

TERTULIA FALLERA: "El teatre en les falles".

+Info: **Aellva**

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527

46002 Valencia ciutat

Telefon: 617 030 370

rogleconstantillombart@gmail.com

Rogle en Internet

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusió ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviarem a casa tots els números que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agraïts. El nostre número de compte, en

Caixa Ontinyent, es:

2045 6014 65 3000195833

BIOGRAFIA

M^aA.M.C.

Manuel Benedito

AUTORRETRAT

Manuel Benedito Vives, pintor valencià en una fama i reconeixement en vida que traspasà fronteres, fon considerat un dels principals representants de la pintura figurativa en la primera mitat del segle XX. L'any passat se complí el 50 aniversari del seu falliment, ocorregut en **Madrid** en 1963. Posteriorment seria soterrat en **València** seguint els seus desitjos.

Benedito va naixer el dia de Nadal de l'any 1875 en València ciutat, en el carrer Corregeria, 24. Son pare treballava en la Facultat de Ciències de l'Universitat de València com a taxidermista.

Cursà estudis en la **Escola de Belles Arts de Sant Carles** de València entre 1888 y 1894, baix la direcció de **Salvà i Vila**. Al finalisar els seus estudis artístics, començaria a treballar en el taller de **Joaquim Sorolla**, al qual sempre consideraria com el seu mestre i del que fon un alumne aventajat. En ell viatjaria a Madrid a on realisà il·lustracions per a *La revista moderna* i *Blanco y Negro*.

Fon pensionat en la **Academia Espanyola de Belles Arts de Roma** durant 4 anys (1900-1904). En eixa epoca pintà *Canto VII del Inferno de Dante*, que rebé la **Primera Medalla en l'Exposició Nacional** de 1904. A lo llarg del pensionat i posteriorment realitzaria diferents viatges per **Europa** i també participaria en moltes exposicions tant nacionals -**Medalla i Diploma d'Honor en l'Exposició Regional Valenciana** de 1909- com europees (Paris, Londres, Munich, Brusseles, Berlin, Bienal de Venècia, etc.) i americanes (Philadelphia, Chicago, Cincinatti, Nova York, etc), en les quals se li concediren premis i homenajes.

S'establirà definitivament en Madrid a partir de 1927 pero continuarà fent viatges que li inspiraran algunes de les obres més destacades de la seua producció, com es el cas dels quadros *Vells holandesos* i *Dissabte en Volendam*.

A Manuel Benedito no l'interessaven les vanguardes ni les noves corrents, ell aspirava a pintar com els grans pintors del passat, des de **Goya** al seu mestre, **Sorolla**. Molt influenciat en la seua joventut pel "lluminisme sorollista", adquirí una forta formació tècnica que li ajudà a mantindre's fidel a un estil estètic realista, sobri i fonamentat en l'admiració per la tradició pictòrica de l'escola valenciana i espanyola del Segle XIX, tradició que va prolongar en les

seues obres de temes costumistes, païssages, bodegons, llenços de grans composicions, etc.

Benedito, com uns altres mestres que el precediren, col·laborà estretament com **Assessor Artístic en la Real Fabrica de Tapissos**. En 1923 formaria part com Acadèmic de Número de la **Real Academia de Belles Arts de San Fernando** (Madrid). Ací eixerciria com a professor de colorit i composició. En 1925 es nomenat Membre Correspondent de la **Hispanic Society of America de Nova York**, vocal corresponent de la **Academia Nacional de Belles Arts de Lisboa**, en 1941 president del **Patronat del Museu Sorolla** i, a partir de 1955 i fins la seua mort, president de la **Associació d'Escriptors i Artistes Espanyols**.

En motiu de la magna exposició pictòrica realitzada en el **Museu de Belles Arts de València**, en 1926 se'l nomenaria fill predilecte del Cap i Casal. Tornaria a organitzar una nova exposició de les seues obres en València en 1949, en este cas en la Sala d'Exposicions de l'Ajuntament de la ciutat. En 1959 rebé la nominació de Acadèmic d'Honor de la **Real Academia de Belles Arts de Sant Carles**.

La seua obra alcançà altes cotes de popularitat i sobre tot, en la madurea, en la seua faceta com a retratista. Dotat d'una

VELLS HOLANDESOS (1909)

mestria excepcional i en una accentuada personalitat, sabia captar la psicologia dels retratats, als quals representava buscant sempre l'imatge més amable; com a exemples: **Alfonso XII**, el **Duc d'Alba** o la mare del Duc, etc.

Pintà fins el final dels seus dies. La seua ingent producció ana principalment a mans d'institucions privades i col·leccions particulars; algunes de les que acabaren en institucions públiques se poden trobar en importants pinacoteques com el **Museu del Prado**, el **Centre d'Art Reina Sofia** o el **Museu Sant Pio V** de València.

En l'any 2002 se constituí en Madrid, en la seu de la Casa-Estudi, la **Fundació Manuel Benedito**. Junta a la **Real Academia de San Fernando** i en commemoració dels 50 anys del falliment d'este artista, abdos institucions varen organitzar la passada primavera d'hivern l'exposició *Manuel Benedito en la Academia*, una mostra que se proposa recuperar per al gran públic la figura del pintor. Una nova ocasió perduda, com tantes altres, per part de les institucions públiques i privades valencianes, de portar l'exposició per a que poguera ser contemplada i admirada pels seus paisans en la terra natal de l'artista.

Parlem de les olives (II)

Existix una ampla varietat d'olives, per tant no parlarem de totes elles perquè seria prolix -se n'han contabilitzat fins a 262, encara que les més importants en són 24-; sí de les més conegudes i que nos delecten el paladar, com, p.e., **Sevillana**, ovoide i un poc acabada en punta. És l'oliva de taula per excel·lència; ademés, dins d'esta varietat tenim a la **Sevillana**

Gordal, olives que, com diu el seu nom, es crien casi totes en la província de Sevilla. La **Gordal** és la més grossa de totes les varietats i n'entren entre 100 i 120 peces per kg, té la forma elipsoidal i la particularitat d'un contingut d'oli molt baix, entorn al 10% (unes altres varietats apleguen fàcilment al 25/30%). Tant la normal com la **Gordal**, les dos tenen una gran demanda i aprecí del consumidor, en pla de taula o com aperitiu. **Verdial**, elipsoidal i allargada, pròpia per a l'elaboració d'oli, de tamany tan chicotet com la **Arbequina**; **Picuda** o **Picual**, allargada i acabada en pico, també productora d'un bon oli, és una de les varietats més abundants en totes les regions, especialment en la província de Jaén, a on hi ha entorn a un 90%, i se li calcula un rendiment en oli del 25%; **Arbequina**, una de les més chicotetes que es produïxen en Espanya i més redoneta que allargada, oliva que dona un excel·lent oli; en tamany és molt variable, d'ahí que, en anys de forta sequia, per a completar un quilogram en facen falta fins a 800 unitats (en anys normals, entre 200/400); **Farga**, ovalades i mijanes en tamany i quan maduren prenen un color negre brillant; **Manzanilla**, de Càceres o de Sevilla, a la vegada subdividides en **Fina**, **Serrana** i **Carrasquenya**, que fan les delícies acompanyant al vi aperitiu, Moriles, Montilla, Tio Pepe, i el mateix també nomenat manzanilla; **Hojiblanca**, **Cornicabra**, **Lechin** de Sevilla o de Granada, **Lúcio**, **Empeltre**, esta darrera es cultiva especialment en Saragossa, Terol i en tot l'Archipèlec Balear, **Morisca**, **Blanqueta**, pròpia esta última de les províncies d'Alacant i València, **Morruda**, **Royal**, etc.

RESENYA BIBLIOGRAFICA J.M.M.

VV.AA.

XXX Aniversari de les Normes d'El Puig

Col. Pensaments, 2. Edicions Mosseguello. Valencia, 2013

(194 pàgines)

Enguany passat es publicava esta edició que arreplega el contingut dels actes que l'associació Accio Regne de València (ARV) programà per a celebrar el **XXX Aniversari de l'Acte d'Adhesió a les Normes d'El Puig**, la normativa ortogràfica elaborada per la Secció de Llengua i Lliteratura de la RACV per a l'idioma valencià.

Un prolec apassionat i clarificador sobre el sentit i significat d'esta normativa i una extraordinària crònica dels actes a carrec del gran valencianista **Ricart Pla** – coordinador de la celebració – donen pas al segon capítol, en el que es transcriuen les conferències que, en un interessant cicle, constituïren la part acadèmica de la celebració.

Els títols de les conferències, un total de sis, son suficientment eloqüents per a desvelar-nos els seus respectius continguts, i els noms dels conferenciants suficient garantia de rigor en els plantejaments expositius: "El Pare Fullana. Home d'estudi", per **Benjami Agulló**; "Ortografia i política", per **Chimo Lanuza**; "Les Normes d'El Puig: crítica i desinformació", per **Antoni Fontelles**; "Les Normes d'El Puig: Possibles escenaris de futur", per **Oscar Rueda**; "Normes d'El Puig: genesis i unes altres qüestions", per **Manuel Gimeno** i "La Plataforma Normes d'El Puig: l'últim intent del segle XX", per **Batiste Gea**.

Els discursos commemoratius pronunciats en el Saló de Senyeres del Real Monasteri de Santa Maria dels Àngels, a carrec de **Xavier Robles** (president de ARV), **Juli Moreno** (secretari de ARV) i **Lleopold Peñarroja** (Acadèmic de la RACV), constituïxen el penúltim capítol.

Dos poemes, "¡Valencians, fruïm units!", de **Rafael Melià Castelló** i "Exaltació de les Normes d'El Puig" de **Anfos Ramon i García**, llegits en el mateix acte, tanquen el contingut del llibre.

Precedint al colofó es reproduïx el text íntegre de la placa commemorativa que eixe dia (6 de març de 2011) s'instal·la en el recinte: un recordatori d'aquell multitudinari acte d'adhesió que rebe esta normativa el 7 de març de 1981 i una renovació del compromís en aquell acort.

PATRIMONI VALENCIÀ

PULCHRA MAGISTRI (I)

CULLA

Culla es la primera de les quatre poblacions que actuen com a seus de la mostra *Pulchra Magistri*, de la fundació **La Llum de les Imagens**. Un passeig pel seu centre històric migeval, en les seues muralles, carrers empedrats i edificis històrics introduirà al visitant en l'ambient que recreen les obres exposades, que en esta localitat se centren en la Prehistòria, l'Antigüetat i les primeres manifestacions artístiques de l'Edat Mija. Els seus edificis monumentals mes representatius, restaurats i convertits en seus expositives, rememoren l'importància històrica de Culla com encreuament de camins.

La **Casa Abadia**, restaurada per a l'ocasió, s'ha dedicat a la recepció dels visitants; aci se pot visionar l'audiovisual sobre el territori: *Païssages Sagrats*.

En el **Antic Hospital** se mostren obres de l'art rupestre llevanti i testimonis dels diferents jaciments arqueològics de **El Maestrat**, en peces de

RETAULE DELS SANTS JOANS. MESTRE D'ALBOCASSER

la cultura ibera, grega, romana, etc. Aci trobem les primeres manifestacions de l'art cristià, representades en la *Verge de la Toronja* de **Olocau del Rei** i la *Verge de la Mar* de **Benicarlo**. Del mateix estil es la *Creu* de **La Salsadella** i, com a colofó, la *Pedra dels Pardals*, de **Forcall**, mostra de l'univers màgic d'El Maestrat, que se remonta als catars.

Magnífiques obres dels tallers de pintura migeval de **Morella** i El Maestrat se poden contemplar en l'edifici de la **Antiga Preso**. Se pot admirar el conjunt de *Taules* del **Mestre de Cincorres**, l'esplèndid *Retaule dels Sants Joans* del **Mestre d'Albocasser** o el *Retaule de Sant Miquel* de **Bernat Serra**. Una obra excepcional com es el *Tapis del Sant Sopar* de la **Seu de Tortosa** (segle XV) tanca el recorregut.

En la **Iglesia Parroquial d'El Salvador**, construïda sobre una altra anterior a principis del segle XVIII, la visita a Culla finalisa en la contemplació de l'antic *retaula* de pedra del segle XIII pertanyent ad este temple i que ha segut reconstruït gràcies a les troballes i a la recopilació de gran part dels fragments de peces tallades, com es l'imatge titular de **El Salvador**, patró de la localitat. De la construcció, a destacar el campanar. També sobreix la Pila batismal gòtica.

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

1. Acar de forma ovalada que s'agarra a la pell d'una persona o animal per a chuplar-li la sanc, lo que fa que el seu cos s'unfle tant que arriba a fer-se casi esferic. El podem trobar en arbusts o herbes altes, a partir de la primavera d'estiu i mentres fa calor, a on espera el contacte directe en la seua victima per a pujar-se'n al seu cos. Es perillós perquè a través de la seua picada pot transmetre diferents malalties.
2. Amagatall dels llops. Lloc a on abunden els llops.
3. Persona que participa o coopera d'alguna manera en l'eixecucio d'un delit comes per dos o mes persones.
4. Part d'una tela, paper o una atra cosa flexible que està doblegada sobre si mateixa. Paper quadrangular doblegat pel mig. Conjunt de pagines d'un llibre o fullet impreses en un mateix full de paper. Document que arreplega les condicions d'un contracte.
5. Cinta de teixit elastic per a assegurar a la cama les calces o els calcetins.
6. Arbre d'uns deu a dotze metres d'alçaria, de tronc gros i cop gran i redo. El seu fruit es la bellota.
7. Se diu d'allo que te els seus elements molt junts o apretats. Dens, sense espai entre les seues parts.
8. Peça de pedra que se posa verticalment a cada costat d'una porta o finestra per a sostindre el llindar.
9. Decaïment de l'anim o de les forces.
10. S'aplica a la persona que professa una religio.

La solucio a peu de pagina.

PARAULES VERTICALS

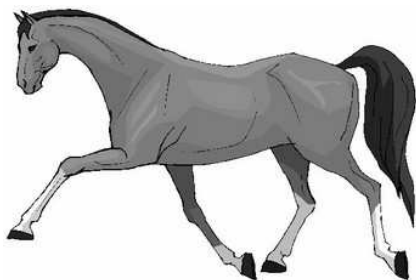
1. Causar ad algu satisfaccio o plaer. Agradar.
2. Anar en romeria a un santuari o visitar un lloc sant per devocio, per a complir una promesa o per a demanar un favor. Caminar per terres estranyes.

	1.		2.						
1.	-	A	-	-	-	-	-	-	-
2.	-	L	-	-	-	-	-	-	-
3.	-	-	-	-	-	-	C	-	-
4.	-	-	-	-	-	-	C	-	-
5.	-	-	-	-	-	-	C	-	-
6.	-	-	R	-	-	-	-	-	-
7.	-	-	-	-	-	-	I	-	-
8.	-	-	-	-	-	-	C	-	-
9.	-	-	S	-	-	-	-	-	-
10.	-	-	-	-	-	-	E	-	-

RONDALLA

El cavall amaestrat

Un dia hi havia un **lladre** que no parava de pegar voltes **rondant** un campament militar, al remat, aprofitant la foscor de la nit, s'emportà un **fermos** cavall. Pel mati, quan se dirigia a la ciutat en l'animal, passà pel camí junt ad ell un batalló de soldats del cos

dels **Dragons** que estava fent manobres. El cavall, a l'escoltar els tambors, fugí i, junt als de la tropa, ana

realisant els **fabulosos** eixercicis per als quals havia segut **amaestrat**.

-iEste cavall es nostre! -exclamà el capita de **Dragons**.

De lo contrari no sabia anar al compas de les nostres montures. ¿L'has **furtat** tu? -li preguntà al viager.

-iOh yo...! El compri en una fira a un tractant d'animals...

-Llavors, digues immediatament quin nom te eixe **individu** per a anar a buscar-lo, puix no hi ha dubte que ha

segut **furtat**.

El **lladre** es posà nervios i no encertava a **proferir** paraula. A la fi, sentint-se descobert, digue la veritat. -iYa dia yo -esclatà el capita- que este noble animal no podia pertanyer a un **rufia** com tu!

El **lladre**, al confessar, fon detingut, demostrant-se aixina que poques voltes se queden sense **castic** les males accions, com havia segut la de **furtar** i enganyar.

Traduccio i adaptacio a la llengua valenciana d'una rondalla treta de www.miltalleres.net

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)
Amaestrat de **amaestrar/ adestrar/ destrificar/ entrenar**: Ensenyar a un animal algunes habilitats.
Dragons plural de **Drago**: Soldat de cavalleria que podia combatre a peu o

a cavall.
Fermos/ magnific/ esplendit: De formes ben fetes.
Rondant de **rondar/ deambular/ vigilar**: Recorrer un lloc controlant i vigilant per a assegurar-se be de que

tot està en orde, o be en l'intencio de fer una maldat.
Rufia/ pillastre/ bergant/ trua/ pocavergonya, perdut, canalla: Persona malvada o sense honor.

Solucio: 1. CAPARRA 2. LLOBERA 3. COMPLIÇ 4. PLEC 5. LLIGACAMA 6. CARRASCA 7. TUPIT 8. BRANCALADA 9. DESALE 10. CREENT Verticals: 1. COMPLAURE 2. PELEGRINAR

I RECORDA... La nostra primera paraula es **complaure**. Està **complagut** aquell que està satisfet. Es **complaent** la persona disposta a fer coses per a complaure o causar satisfaccio a uns atres; tambe aquell que se complau en alguna cosa. Se diu **complaença** a l'estat de plaer que te la persona complaguda; tambe a la voluntat o acte pel qual se complau ad algu. Eix. *Me complau comunicar-li que la seua novela ha quedat finalista. // Els gossos son molt complaents, sempre volen agradar als seus amos. // Hem quedat molt complaguts en el treball que ha fet el decorador.*

La nostra segona paraula es **pelegrinar**. Un **pelegrí** es la persona que per devocio viaja a un lloc considerat sant en la seua religio; tambe aquell que camina per terres estranyes. L'accio i efecte de pelegrinar es una **pelegrinacio** o **pelegrinaje**. La **pelegrinitat** es la condicio de pelegrí. Se diu **pelegrinament** ad allo que resulta estrany, poc usual, d'una manera pelegrina. Eix. *Els pelegrins, abillats en bordó i esclavina, feren a peu tot el camí fins arribar al santuari de la Mare de Deu. // Estem organisant un pelegrinaje a Terra Santa per al temps de Quaresma.*